

Vladimíra Chytilová
Proměny vypravěče v literatuře a ve filmu:
Stendhalův Červený a černý a jeho adaptace

Posudek diplomové práce

Diplomantka se ve své práci zabývá, jak stanovuje její název, Stendhalovým uvedeným románem a jeho filmovými, respektive televizními adaptacemi. Jde, abychom byli přesní, o dvě adaptace. Jejím teoretickým východiskem jsou zejména práce čtyř kritiků, jak uvedeno v názvech úvodních kapitol (Tzvetan Todorov, Gérard Genette, Seymour Chatman a David Bordwell), vždy s ohledem na problematiku z oboru naratologie.

Poměrně zevrubně charakterizuje přístup jednotlivých kritiků, zabývá se jejich terminologií, kterou potom aplikuje na Stendhalovo dílo. V tom spočívá její metoda: expozice terminologie, poté rozvinutí teorie a snaha vytěžit z ní premisy pro vlastní analýzu.

V následujících analytických pasážích je také možno spatřovat hlavní přínos práce. V kapitolách věnovaných tématickému rozboru Stendhalova románu je těžiště práce. Diplomantka se poměrně zevrubně zabývá tématem pokrytectví, ctižádosti a tématem milostným.

Jde o dosti fundovanou a dobře koncipovanou analýzu, která se vyznačuje přehledností a kvalitní prací s konkrétními texty, která nicméně místy poněkud postrádá odvahu klást si problematické otázky.

Přes uvedený dílčí nedostatek považuji práci za dobře koncipovanou, rozvržení konkrétních textových analýz za kvalitně strukturované.

Doporučuji k obhajobě.

Doc. Aleš Pohorský

V Praze 17.9.2008